

maa blive forandret. Henved. 130 af Andragerne have i September f. A. haade mundtlig og skriftlig henvendt sig til Finantsministeriet med en bestemt foreslaaet Plan, hvorved en Løsning af Forholdet kunde ventes. Paa deres skriftlige Andragende have de intet Svar erhjoldt, og ved Finantsministerens mundtlige Svar have de kun faaet Udsgit til nye Udsattelser af Sagens Ordning. Andragerne oplyse, at Vandstanden i Søen bliver høiere og høiere, som en Følge af, at der stedse i Søens og Naens Bund sanler sig nye Bestanddele, og naar Fabrikerne alligevel skulle drives, da maatte dette nødvendigvis komme til at gaa ud over de tilstødende Lodsseiere. De antage, at over 2,000 Tdr. Land tilbels Mosejord lide betydelig Skade deraf, hvilket ogsaa bekræftes fra flere Sider. — Udvalget finder dette Forhold at være af en saadan Betsaffenhed, at der er al Grund til at henvise dette Andragende til Finantsministeren, og, forsaavidt Sagen tillige berører Krudtværket, ogsaa til Krigsministeren.

28. Forhøveværende Politirytter i Rendsborg Amt Peder Sørensen, tidligere Soldat og Underofficer, har forgjæves, uagtet 24 Mars Jænefte, gjentagne Gange henvendt sig til Finantsministeriet om en lille aarlig Understøttelse. Han tjente som Menig, Korporal og Underkorporal i 3die Dragonregiment fra 1848 til 1851 og deltog i Krigen. Derefter var han ansat ved Gensdarmetiet i Slesvig indtil 2den April 1863, da han frivillig søgte sin Afsted for at blive Politirytter i Rendsborg Amt, fra hvilken Bestilling han afgik 14de November 1867, da Politiet skulde omordnes. Den preussiske Dyrighed stillede ham vel en ny Bestilling i Udsgit, som han dog ikke kunde modtage paa Grund af sit danske Sindelag, og han begav sig derpaa til Danmark. Han er noget i Told om, hvorvidt han dog ikke egentlig har Lødbegrundet Krav paa at blive pensioneret efter Lov af 9de April 1851, men da han ikke er vis i sin Sag, saa beder han om Rigsdagens Hjælp til at erhjolve en aarlig Understøttelse. — Udvalget finder ikke tilfredsellig Grund til at anbefale dette Andragende.

29. En Gaardeier Johan Christensen af Hjortlund tilhørende Gaard i Slesvig blev ved Fredslutningen 1864 indlemmet i Kongeriget. Eiendommen har fra Arilds Tid været fri for at svare Afgift til Saderslev Amtsrepartitionsfond; derimod sværedes der en Afgift til Hjortlund Kirke ligeledes fra Alderstid — en Afgift, der omtrent kunde ækvales med de Skatter, som Eiendommen har været fri for at svare. Man er stadig gaaet ud fra, at der har været en Forbindelse mellem den nævnte Skattefrihed og Afgiften til Kirken, uden at det har været muligt at oplyse, hvorledes den er kommen tilstede. Siden Indlemmelsen er Eiendommen bleven paalagt at yde Bidrag til Nibe Amtsrepartitionsfond. Eieren af Gaarden negtede da at betale Afgift til Hjortlund Kirke, men blev af Børgen for Kirken sagsgjort for Nibe Herreds Ret og af Retten dømt til at svare Afgiften paa Grund af Alderstids Svæd. Stiftamtmand Nielsen i Nibe erklærer de ommælte Kjendsgjerninger for rigtige og tilføjer, „at det kan ikke negtes, at Gaarden har faaet en ny Afgiftsbyrde“, som man efter hans Formening har faaet Lovhjemmel til at kunne fritage den for. Stiftamtmanden slutter med at sige: „Jeg kan saaledes ikke Andet end anse Andragendet egnet til at ydes inddøkkommende Opmerksomhed.“ — Ansøgeren har forgjæves henvendt sig til Indvignsministeriet om Erstatning for den tabte Skattefrihed. — Udvalget tror at burde foreslaa denne Sag henvist til Finantsministeren.

30. Invalid Mikkel Kristensen (Snerild) af Sørret Mark, Maarset Sogn ved Aarhus, andrager om, at han som Invalid maa faae tilstaaet en aarlig Understøttelse. Han fik tvende Saar i Slaget ved Fsted 25de Juli 1850, det ene gjennem høre Skulder, og det andet splintrede venstre Haands Fegefinger, hvilket havde en Amputation af samme til Følge. I sex Aar erhjoldt han Pension, stigende fra 48 Rd. til 63 Rd., indtil man 1857 fratog ham samme. Siden har han forgjæves flere Gange ansøgt Invalidebestyrelsen om, at den paany maatte blive ham tilstaaet, men forgjæves. Af et Svar fra Invalidebestyrelsen, dateret 6te Marts 1873, ses det, at denne fastholder sin Negtelse paa Grund af en Erklæring, som Overlæge Lindberg har givet 1855 om Ansøgerens Helbredsstilstand. Om Ansøgeren er det bekræftet af Maarset Sogneraad, at han er særdeles trængende og tillige en skikkelig Mand, ligesom det bekræftes, at Saarene laame hans Arbeidskraft. Distriktslæge Glæsel i Aarhus erklærer ligeledes, at Saarene ere ham til betydeligt Men og slappe hans Arbeidsøve. — Da der foreligger paalidelige Vidnesbyrd om, at Ansøgeren lider af sine Saar, og da Invalidebestyrelsen ikke har ladet hans Helbredsstilstand undersøge siden 1855, foreslaar Udvalget dette Andragende henvist til Finantsministeren.